

Wie in Heist spreekt van een Vantorre denkt onmiddellijk aan een Foks, een Klodde of een Ketser. Danny Vantorre is er een van Ketsers.

Danny in de kinderwagen 1949 – achtergrond oud treinstation aan Heldenplein

Het is eerder ongebruikelijk dat wij op bezoek gaan bij iemand buiten Heist maar voor Danny maken wij graag een uitzondering. En zeg nu zelf, een verplaatsing naar Sint-Andries is niet onoverkomelijk.

De afspraak is gemaakt en bij aankomst stonden de koffie, de koekjes en... Danny ons op te wachten.

Het was een blij weerzien van een jeugdvriend met wiens vader ik op het stadhuis heb mogen samenwerken.

De Heistse roots.

Viergeslacht 1949 – van links naar rechts René Vantorre, Pierre Vantorre (Pietje Ketser), Pierre Vantorre met op zijn schoot Danny Vantorre

De overgrootvader van Danny (die eigenlijk in Brugge gekend is als Daniel) was Pieter Vantorre of beter gekend als Pietje Ketser. Hij oefende verschillende stielen uit zoals beervoerder, hovenier van de pastoor en "afficheur communal" die de gemeentelijke en notariële berichten moest aanplakken.

Legendarisch blijkt zijn weddenschap (die hij overigens won!) om met een gevulde beerkar van 50 kg in drie uur te voet van Fort Lapin in Brugge naar Heist te wandelen. Waar de roepnaam Ketser eigenlijk vandaan komt? Het woord heeft verschillende betekenissen maar het kan verwijzen naar straatloper omdat je hem veel tegenkwam op straat. Hij deed immers alle verplaatsingen te voet.

Een zoon van Pietje Ketser was René (geboren 1901) die gans zijn leven werkte bij de firma Hanssens in de Onderwijsstraat waar hij ook conciërge was. Deze firma was zeer gekend in Heist omwille van de werken aan het strand, de golfbrekers en de dijk. De grote werkplaats en koer bestaan trouwens nog altijd en zijn nu een drankopslagplaats. Het rook er altijd naar teer (terre). Die geurhinder werd veroorzaakt door de palen die ingesmeerd werden met carboline. René was getrouwd met Pauline Dejonghe, dochter van Engel(brecht) Dejonghe en Pelagie Vancleven. Laatstgenoemde overleed juist vóór carnaval en om het zacht uit te drukken was dit niet naar de zin van kleindochter Denise - een fervent carnavalvierster - want carnaval is een dag om te feesten en zeker niet om dood te gaan! René overleed al in 1966 maar Pauline werd er bijna 101!

Petrus Vantorre (gekend als Pierre) is de zoon van René en is de vader van Danny. Hij startte vanaf 1937 in de zomer eerst als telegrambesteller en daarna als postbode. In 1940 hielp hij voedselbonnen uitschrijven voor de COO (voorhangen van het OCMW) en vanaf 1942 kwam in dienst van het gemeentebestuur van Heist en doorliep daar verschillende afdelingen: eerst in de secretarie, daarna de rekendienst, de belastingdienst, hoofd van het waterbedrijf en eindigde zijn loopbaan als rechterhand van wijlen secretaris Huib Gobert. Pierre was bestuurssecretaris en had een staffunctie. Hij was belast met de organisatie van de gemeentelijke diensten. In 1983 ging hij op rust.

Pierre was een zeer geëngageerd iemand en was betrokken bij veel sociale projecten (onder andere de hulpverlening juist na de oorlog en bij de overstroming in 1953...). Hij was ook fervent supporter van de Heistse profwielrenner René "Flander" Janssens, een tijdlang secretaris van KFC Heist en bij de pioniers van de kindercarnavalstoet.

Hij huwde in 1945 met Mariette Dewilde. Zij was een ervaren naaister die - na een opleiding in de Maricolen in Brugge - zowel voor eigen rekening als in het atelier van een bekende haute couture winkel in de Lippenslaan te Knokke werkte. Zij was de dochter van Gustaaf Dewilde een spoorwegbeambte uit Huyse bij Oudenaarde die muteerde naar Heist en gehuwd was met Marie Devliegere bekend als "Marie van Butters" uit de Baderstraat.

Pierre en Mariette woonden eerst een tijdje in de Knokkestraat naast de drogisterij van Louise Dogimont en bakkerij Dauw, op de hoek van de Vissersstraat. Ze verhuisden dan naar de Guido Gezellestraat waar ze woonden tussen het fietsatelier van Leon Spiesen en de winkel De Welvaart. Begin jaren zestig bouwden ze dan hun huis in de Marktstraat. Na het overlijden van zijn vrouw Mariette in 1998 bleef Pierre er tot twee jaar terug nog zelfstandig wonen (nu woont hij als 91-jarige in een service flat in Varsenare dicht bij zoon Danny).

Pierre en Mariette en zoon Danny in Sint-Andries 1980

Danny Vantorre

Uit het vorige blijkt dat de "roots" van Danny duidelijk in Heist liggen.

Maar hoe verging het hem zelf in het leven ?

Zoals zowat alle Heistse kinderen startte Danny zijn schooljaren in de kleuterklasjes van de zusterschool nu gekend als OLVO.

Klasfoto met meester Vanhalewyn gemeenteschool in de jaren vijftig

Daarna volgde hij het lager onderwijs in de gemeenteschool in de Pannenstraat onder andere bij de meesters Hilderson, Vanhalewyn, Walgraeve, Vlietinck en Leliaert.

Directeur was "meester" Vanpoucke. Legendarisch was de vraag van meester Walgraeve : "Waar werkt jouw vader jongen ?". Toen hij antwoordde " Op het stadhuis" repliceerde de meester "Is dat dan op het dak ?"

De "meesters" hadden hun klas goed in de hand en gaven alle lessen zelf... ook het turnen of wat we lichamelijke opvoeding zouden kunnen noemen. Meestal beperkte zich dat tot het lopen rond de speelplaats en het wat zwaaien met de armen en de benen en bij slecht weer het klimmen op de stok ...in klas.

Voor de lessen godsdienst kwam de pastoor zelf naar de school. Danny herinnert zich nog levendige de ranke figuur van pastoor Ampe met zijn indringende nasale stem en zijn lange zwarte rok

Oma Dejonghe, opa Dewilde, plechtige communicant Danny in 1959, oma Devlieghere en opa Vantorre

Hij kwam ook de lering geven zeg maar de opleiding ter voorbereiding van het Heilig Vormsel.

In die tijd was er nog een groot ontzag voor de leerkrachten, de directeur en de pastoor...

Op aanwijzen van zijn liberale oom Louis Vantorre die het rijksonderwijs propageerde verkaste Danny daarna naar het Koninklijk Atheneum te Knokke waar mijnheer Vanleenhove studieprefect was.

De verplaatsingen gebeurden met de tram en dat was een ervaring op zich. Men sprak toen nog van het lager en het hoger middelbaar en in Knokke kon men alleen het lager middelbaar volgen. Voor het hoger middelbaar moest Danny noodgedwongen elke dag met de trein naar het Atheneum in de Clarastraat te Brugge.

Eens afgestudeerd in Brugge trok Danny naar de Rijksuniversiteit Gent faculteit fysica waar hij zijn licentiaatsdiploma behaalde en om les te kunnen geven ook het aggregaat behaalde.

In het weekend was hij lid van de Heistse studentenclub Coudekerke eertijds gesticht door o.a. Manu Desutter in 1952.

Danny als leraar wetenschappen in 2000

Hoewel hij een rijksdiploma had kon hij in 1970 onmiddellijk aan de slag als leraar in het Instituut Onze Lieve Vrouw Hemelvaart te Sint-Andries.

De zuster-directrice Gabriël Claeys was immers een ruimdenkende vrouw met jawel...Heistse roots. Toevallig had zij familie wonen schuin over zijn grootouders Rene en Pauline in de Onderwijsstraat die op oudere leeftijd in dezelfde straat verhuisden naar een eigen huisje...

Na één jaar lesgeven ontving Danny thuis ook zijn oproepingsbrief voor het leger. Hij koos voor de kortste legerdienst dus dat wil zeggen naar Duitsland. Na een opleiding van vier maanden in Mechelen (kazerne Baron Michel) als TTR (transmissietroepen) werd hij gemuteerd naar de genietroepen in Delbrück bij Keulen. Hij heeft er naar eigen zeggen geen trauma's aan over gehouden...wel een mooie stad leren kennen

Als kind ging hij veel samen met oma Marie Devlieghere naar de kabientjes van haar zus Aline Devlieghere. Vanaf 12 jaar hielp hij in de zomer eerst twee jaar in een winkeltje in de parkstraat tegen de dijk gerund door een Brussels koppel waar ze

echte zelfgemaakte "boules de Berlins" verkochten. Hun boules waren natuurlijk veel lekkerder dan de concurrenten enkele huizen verder die ingevoerde "boules de l'Yser" verkochten. Nadeel... iedere avond stonk zijn kledij naar frituurvet.

Danny maakte zich daarna negen zomers verdienstelijk als monitor bij de gemeentelijke speelpleinwerking. Hij werkte er negen zomers en deed daar veel ervaring op die hem van pas zou komen in het onderwijs.. Meester René Vermeersch was toen de verantwoordelijke.

Danny laat zijn vlieger op (strand Heist 1960)

In 2010 was de speeltijd voorbij en besliste Danny om op bijna 64-jarige leeftijd op pensioen te gaan. Hij geniet nu van zijn hobby's en de familie.

Jeugd en vrije tijd

FC Heist – scholieren met ondermeer Danny Vantorre, Roger Slabbinck, Marc Baillyu, Bonny

Bloemencorso Heist 1959 – wagen KFC Heist met Danny tweede rechts – op achtergrond vader Pierre en Jacques Lemaitre

Danny was zeer sportief en had bijzondere belangstelling voor atletiek maar vervoer naar een verder gelegen club was niet aan de orde... Een voor die tijd (jaren '50) mooi stadion De Taeye was er wel. Er werd in dit artikel al aangehaald dat vader Pierre secretaris was van KFC Heist. Dus was het nogal evident dat zijn zoon bij dezelfde voetbalclub speelde.

Danny doorliep alle jeugdreeksen maar eens hij zijn universitaire studies aanvatte hield hij de voetbal voor bekeken. Ooit werden zijn ploeg na een legendarische overwinning tegen Club Brugge door voorzitter en gemeentesecretaris Raymond Gobert. "betaald" met enkele vijf frank stukken

De heer Jacques Neyts had een lokale judoclub opgericht en sprak Danny aan om lid te worden... en zo geschiedde. Danny bekwaamde zich in deze sport en behaalde uiteindelijk zijn groene gordel... waarmee hij nu nog kan pronken bij zijn oudste

kleinzoon Wannes die ook judoka is. Ook in die sport nam Danny deel aan wedstrijden.

Judoclub gesticht door Jacques Neyts (achteraan met o m ook Manu Desutter) en Danny eerste rij tweede van rechts

Later werd de judo vervangen door de tennis. Secretaris Huib Gobert begon met een tennisclub in de Chalet Suisse en in het begin werden heel wat mensen aangesproken om lid te worden. Tennissen bleef echter louter recreatief. De wereld van de tennis en après-tennis was niet zijn ding

Na de tennis was hij bij geen enkele sportclub aangesloten en begon op het strand lange afstand te lopen.

Eind de jaren '70 kwam hij toevallig door een stratenloop in Waardamme in contact met de wegatletiek en dat sprak Danny wel aan. Hierdoor kwam hij toch bij zijn eerste liefde de atletiek terecht.

Sedert zijn huwelijk in '80 met Marianne Clyncke – afkomstig uit Assebroek - woont hij in Sint-Andries dicht tegen het stadsdomein De Koude Keuken.

Bij de start van Dwars door Brugge in 1981 aarzelde hij niet om zich in te schrijven en tot op heden loopt hij die nog steeds bij. Met enige fierheid zegt hij: *"Ik heb er nog geen enkele gemist"*.

Van dan af traint hij planmatig en neemt nog altijd geregeld deel aan wegwedstrijden van 10 km tot marathon.

Einde jaren tachtig werd Danny lid van het ABAV, de Algemene Brugse Atletiekvereniging en is al een hele tijd ingeschakeld bij de organisaties en sinds kort ook secretaris.

Danny en Marianne hebben drie kinderen en tot nu toe vijf kleinkinderen. Zoon Jeroen – de oudste - woont in Sint-Michiels en heeft drie kinderen Wannes (8), Lukas (7) en Lisa (1)/

De oudste dochter Annelies woont per toeval in Heurne (Oudenaarde) heel dicht bij Huyse waar zijn grootvader Gustaaf Dewilde van afkomstig is en heeft één zoon Maarten (3).

De jongste dochter Ellen woont in Koolkerke en heeft een dochterje Ilena (5 m)

Zoals dit al meermaals in onze tijdschriften aan bod kwam nam toenmalig schepen Joseph De Grootte het initiatief om een heemkring op te richten in Heist (geïnspireerd door het initiatief in Knokke dat de naam kreeg Cnoc is ler.

Joseph wilde absoluut dat de naam Heist niet in de verdoemhoek zou belangen en de doelstelling van Heyst Leeft was (en is) dan ook het bewaren van het Heistse volkseigen.

Meteen was het ook een politiek statement want als Heistse politiekeer kwam dergelijk initiatief natuurlijk zeer goed over bij de Heistenaars...

Joseph wist zich te omringen door een aantal interessante mensen die actief waren op diverse domeinen;

Meester Vlietinck die zich verdiepte in de lokale geschiedenis en de stambomen
Fernand De Backere die een volksfiguur was en ook drukker (zeer belangrijk in een vereniging)

Wilfried Desmedt, volksfiguur en goede dynamische vriend van Joseph

Cyriel Vantorre die zeer veel dia's trok en dus een mooi bestand had van Heist en dit ook op een mooie manier kon presenteren

Pierre Vantorre die een actief persoon was en gekend in vele organisaties en vooral administratief onderlegd (maar Pierre hapte niet toe omdat hij zich als ambtenaar neutraal wilde opstellen... maar hij schoof zijn zoon Danny naar voor die ook zeer actief was. Te noteren dat Pierre achter de schermen zeer veel werk verrichtte en een bijzondere bron van informatie was).

Als tweede jonge gast kwam André Desmidt die Joseph kende van bij de CVP-Jongeren. André werkte ook op het stadhuis en was zeer geëngageerd.

Tenslotte hadden we nog Frank Vanhulle en Francine Beerens die samen schreven in Het Laatste Nieuws (iemand van de pers is ook altijd belangrijk in een vereniging). In het vooruitzicht van de viering van 100 jaar Romanie Vanhulle waren zij gelet op de familieband zeer betrokken.

Tenslotte was er ook nog Frans Dyserinck die Heist in zijn hart droeg en een grote parate kennis had over het Heistse verleden.

Zodoende werd Danny als jonge snaak (hij was toen 27 jaar) de eerste secretaris van de vereniging tot zijn huwelijk in 1980 en verhuis naar Brugge.

Danny was ook een foto- en filmliefhebber (toen super 8 mm -pellicule) en werkte veel samen met de bekende en ervaren cineast Lucien Heyneman die in 16 mm

filmde. In Brugge was hij in de jaren '80 lid van de de Brugse

amateurcineasten. Na een lange onderbreking is hij sedert enkele jaren weer aan het filmen met een digitale camera en lid van Spectrum Oostkamp

Elk jaar vertoonde Heyst Leeft tijdens een Avondje Heist in de Cinema Palace in de Kerkstraat (naast de zaal Ravelingen) een (humoristisch) journal over het voorbije jaar.

Damme 1980 – op filmlocatie met Lucien Heyneman (gehurkt Maurice Dekeyser auteur boek

Heist van Vissersdorp tot Badstad)

Dit werd dan aangevuld door een interview van een belangrijke of zeer interessante Heistenaar. Ondervrager was steevast Pierre Vantorre die dit gesprek goed voorbereidde waardoor het zeer vlot overkwam en het de zaal enorm boeide.

Vergeet niet dat in die tijd die avonden zeer succesvol waren en wegens het grote succes een of twee maal moesten herhaald worden. Eén voorstelling ging bijna niet door omdat vader Pierre overvallen werd door een niersteencrisis. Een spuitje deed hier echter wonderen.

Danny zorgde niet alleen voor de administratie en de verslagen maar ook voor de redactie van het boekje dat occasioneel verscheen.

De eerste acties waren de viering van de honderdjarige Romanie Vanhulle, het aanbrengen van een plakket aan de ingang van de (toen nog verloederde) vuurtoren idem aan het visserskapelletje, de actie De Garre moet blijven, de tentoonstellingen in de zaal Ravelingen...

Danny was een zeer dynamische kracht (gesteund door vader Pierre) en gaf daardoor Heyst Leeft alle slaagkansen.

Hij was dan ook zeer aangenaam verrast dat de vereniging **Heyst Leeft** niet alleen nog steeds bestaat maar ook nog eens **bijna 600 leden telt** na een succesvolle ledenwerving in 2013 met een in alle brievenbussen bedeelde folder.